ECLI:LV:KUAT:2022:0330.C69288921.11.S
Lieta Nr.C69288921

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Liepājā 2022.gada 30.martā

Kurzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesneši Iļja Grigorjevs, Astra Klaiše un Rita Vīva
rakstveida procesā apelācijas kārtībā izskatīja civillietu "4BF TRUST Company" SIA prasībā pret sabiedrību ar ierobežotu atbildību "OSTAS CELTNIEKS" par parāda piedziņu sakarā ar atbildētājas apelācijas sūdzību par Kurzemes rajona tiesas 2021.gada 11.novembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] "4BF TRUST Company" SIA cēlusi tiesā prasību pret sabiedrību ar ierobežotu atbildību "OSTAS CELTNIEKS", lūdzot piedzīt no atbildētājas par labu prasītājai parādu 11 094,98 EUR, ko veido pamatparāds 5527,49 EUR, līgumsods 5527,49 EUR un parāda atgūšanas izmaksas 40 EUR, kā arī piedzīt visus tiesāšanās izdevumus.

Prasībā pamatota ar šādiem argumentiem.

[1.1] 2021.gada 18.maijā prasītāja cedēja no SIA "Bauen Riga" prasījuma tiesības pret atbildētāju par parāda 9 378,78 EUR samaksu.

[1.2] Prasījuma tiesības izriet no 2018.gada 21.decembrī starp SIA "Bauen Riga" un atbildētāju noslēgto Apakšuzņēmuma līgumu Nr. L/r-18/280 (turpmāk - Līgums), ieskaitot atbildētājas ieturēto garantijas laika nodrošinājumu 3851,29 EUR, un uz Līguma pamata izsniegtieajm rēķiniem.

Prasītājai ir prasījuma tiesības pret atbildētāju par pamatparāda 5527,49 EUR samaksu, kas izriet no 2019.gada 19.septembra rēķina Nr.R12-19 par neapmaksāto summu 2000 EUR un no 2019.gada 4.novembra rēķina Nr.R14-19 par summu 3527,49 EUR.

[1.3] Saskaņā ar Līguma 10.2.punktu prasītājai ir tiesības uz līgumsodu 0,5% apmērā no līguma summas (77 574,40 EUR) par katru maksājuma kavējuma dienu, bet ne vairāk kā 10% no kopējās līguma summas, t.i., 7757,44 EUR. Prasītāja līdz piedzīt līgumsodu, samazinot to līdz pamatparāda summai 5527,49 EUR.

[1.4] Saskaņā ar Civillikuma 1668.^{9} pantā paredzēto, prasītāja lūdz piedzīt no atbildētājas parāda atgūšanas izmaksas - 40 EUR.

[2] Ar Kurzemes rajona tiesas 2021.gada 11.novembra spriedumu prasība apmierināta daļēji. No atbildētājas par labu prasītājai piedzīts parāds 5527,49 EUR, parāda atgūšanas izmaksas 40 EUR un līgumsods 552,75 EUR. Prasība daļā par līgumsoda 4974,74 EUR piedziņu noraidīta. Spriedums pamatots ar šādiem argumentiem.

[2.1] Tiesa atzinusi par pierādītiem vairākus faktus kuriem ir nozīme lietā.

[2.1.1] Saskaņā ar 2018.gada 21.decembrī noslēgto Līgumu starp atbildētāju kā uzņēmēju un SIA "Bauen Riga" kā apakšuzņēmēju, SIA "Bauen Riga" apņēmusies veikt darbus objektā saskaņā ar Līgumu, tā pielikumiem un spēkā esošo normatīvo aktu prasībām. Summa par Līgumā norādīto darbu izpildi ir 70 485,88 EUR.

2019.gada 26.martā atbildētājas un SIA "Bauen Riga" starpā noslēgta papildu vienošanās Nr.1 par papildu darbu veikšanu, un par to, ka Līguma summa sastāda 77 574,40 EUR.

[2.1.2] Saskaņā ar 2019.gada 19.septembra rēķinu Nr. R12-19 un 2019.gada 4.novembra rēķinu Nr. R14-19 SIA "OSTAS CELTNIEKS" parāds par veiktajiem darbiem sastāda 5527,49 EUR.

[2.1.3] Ar 2021.gada 18.maijā noslēgto Cesijas līgumu Nr.C-3/18.05.2021 SIA "Bauen Riga" nodevusi prasītājai "4BF TRUST Company" SIA no Līguma izrietošās prasījuma tiesības pret atbildētāju ar visiem iespējamiem prasījumiem. Par cesiju atbildētājai paziņots 2021.gada 18.maijā.

[2.2] Atbildētāja, sniedzot paskaidrojumu par prasību, atzinusi faktu, ka saskaņā ar Līgumu izpildītos būvniecības darbus ir pieņēmusi, vienlaicīgi atzīstot, ka parāds par izpildītajiem darbiem sastāda 5 527,49 EUR.

Samaksas termiņš, atbilstoši Līguma 7.4.punktam, ir iestājies.

Novērtējot atbildētājas argumentu, ka 2021.gada 18.maija Cesijas līgums Nr.C-3/18.05.2021 ir prasītājas noziedzīgas darbības rezultāts un saskaņā ar Civillikuma 1415.pantu atzīstams par spēkā neesošu, tiesa secinājusi, ka Cesijas līguma spēkā esamība, ceļot prasību, nav apstrīdēta, tādējādi tiesai nav pamata apšaubīt tā spēkā esamību.

Līdz ar to tiesa par pamatotu un apmierināmu atzinusi prasījumu daļā par pamatparāda 5527,49 EUR piedziņu.

[2.3] Tiesa secinājusi, ka lietā nav strīda par to, ka atbildētāja ir pieļāvusi samaksas par būvniecības darbiem nokavējumu un pamatojoties uz Civillikuma 1668.^{8} pantu, pamatots un apmierināms ir prasījums daļā par parāda atgūšanas izmaksu 40 EUR piedziņu.

[2.4] Novērtējot prasību daļā par līgumsoda piedziņu, tiesa norādījusi, ka no Civillikuma 1716.panta izriet, ka līgumsodam ir zaudējumu kompensēšanas un sodīšanas funkcija.

[2.4.1] Atbildētājas un SIA "Bauen Riga" starpā noslēgtā Līguma 10.2.punkts noteic, ka gadījumā, ja kāda no pusēm aizkavē veicamos maksājumus, otrai pusei ir tiesības saņemt līgumsodu 0,5% apmērā no Līguma summas par katru maksājuma kavējuma dienu, bet ne vairāk kā 10% no kopējās Līguma summas.

Prasītāja lūgusi piedzīt līgumsodu par saistības izpildes nokavējumu, aprobežojot piedzenamā līgumsoda apmēru ar pamatparāda apmēru, t.i., 5527,49 EUR.

Atbildētāja, iebilstot pret prasītā līgumsoda apmēru, lūgusi vērtēt pieprasītā līgumsoda atbilstību taisnīguma un samērīguma principam, un aprobežot tā apmēru ar 10% no pamatparāda, t.i., 552,75 EUR.

[2.4.2] Civillikuma 1724.[1] pants uzliek tiesai pienākumu vērtēt piedzenamā līgumsoda apmēra samērīgumu un, konstatējot, ka tas ir pārmērīgs, vai arī ņemot vērā citus apstākļus, to samazināt līdz saprātīgam apmēram.

Tiesa atzinusi, ka konkrētajā gadījumā līgumsodam ir izteikti sodošs un uz iedzīvošanos orientēts raksturs.

Prasītāja ir samazinājusi piedzenamā līgumsoda apmēru, aprobežojot to ar pamatparāda summu, tiesas ieskatā arī šāds risinājums nevar tikt atzīts par taisnīgu un samērīgu.

Tiesa uzskatījusi, ka aprēķinātais līgumsods 5527,49 EUR apmērā nevar tikt atzīts par atbilstošu civiltiesībās raksturīgajam ekvivalences nodrošināšanas principam, kas nozīmē, ka katram savas tiesības jāīsteno labā ticībā un viņš nedrīkst nepamatoti iedzīvoties uz cita rēķina.

Līgumsods par pieļauto saistības izpildes kavējumu ir samazināts līdz 10% no nesamaksātā pamatparāda apmēra, t.i., 552,75 EUR.

[2.5] Ar 2021.gada 28.septembra lēmumu celtās prasības nodrošinājumam apķīlāti atbildētājai piederošie skaidras naudas līdzekļi un maksājumi, kas tai pienākas no trešajām personām, tajā skaitā naudas līdzekļi kredītiestādēs un citās finanšu institūcijās, nosakot, ka prasības nodrošinājums sniedzas līdz 11 094,98 EUR.

Ņemot vērā, ka ar spriedumu prasība apmierināta daļēji, noteikts, ka prasības nodrošinājums sniedzas līdz 6120,24 EUR.

[3] Par šo spriedumu apelācijas sūdzību iesniegusi atbildētāja, pārsūdzot to prasības apmierinātajā daļā. Apelācijas sūdzībā lūgts prasību noraidīt, un tā pamatota ar šādiem argumentiem.

[3.1] Atbildētāja norāda, ka lietā ir strīds par prasītājas prasījuma tiesībām.

Atbildētāja uzskata, ka prasītājas tiesā iesniegtais cesijas darījums ir tapis prasītājas noziedzīgas rīcības rezultātā un tādēļ uzskatāms par neatļautu darbību un saskaņā ar Civillikuma 1415.pantu šāds darījums nav spēkā.

[3.2] Atbildētāja ir vērsusies Valsts policijā un policija pret prasītājas pārvaldes institūcijas locekļiem /pers. G/ un /pers. H/ ir ierosinājusi kriminālprocesu. Abas personas, iepriekš esot saistītas ar atbildētāju, ir ieguvušas atbildētājas komercnoslēpumu saturošu un konfidenciālu informāciju par parādsaistībām pret trešajām personām un, pārstāvot prasītāju kā sabiedrību, ir noslēgusi prasības pieteikumā minēto Cesijas līgumu. Konfidenciālās informācijas nepamatota iegūšana, nelikumīga izpaušana un izmantošana savā labā ir daļa no minētā kriminālprocesa sastāva, kura ietvaros konkrētā cesija var tikt atzīta par nelikumīgu vai nenoslēgtu vispār.

[3.3] Atbildētāja uzskata, ka Cesijas līgums noslēgts, pārkāpjot godīgas darījumu prakses principus un prasītāja nav bijusi godprātīga, vērsusies ar prasību pret atbildētāju, izmantojot noziedzīgā kārtā iegūtu informāciju.

Papildus tam atbildētāja apšauba cesijas līguma spēkā esamību, jo tas neatspoguļo patieso darījuma slēdzēju gribu un darījuma sastāvdaļas. Līdzēji vienojušies, ka atlīdzība par prasījumu nodošanu tiek noteikta 1 EUR, kas tiek samaksāta cedentam bankas pārskaitījuma veidā 5 dienu laikā no Cesijas līguma noslēgšanas brīža. Atbildētājas rīcībā nav informācijas par šīs atlīdzības samaksu.

[3.4] Atbildētāja nepiekrīt tiesas secinājumam, ka Cesijas līguma spēkā esamība, ceļot prasību, nav apstrīdēta un, ka līdz ar to tiesai nav dibināta pamata apšaubīt līguma spēkā esamību. Tiesai iesniegtajos paskaidrojumos atbildētāja neatzina prasību un lūdza to noraidīt, kā vienu no apstākļiem minot to, ka cesijas darījums ir tapis prasītājas noziedzīgas rīcības rezultātā un tādēļ uzskatāma par neatļautu darbību un saskaņā ar Civillikuma 1415.pantu šāds darījums nav spēkā.

[4] Prasītāja "4BF TRUST Company" SIA rakstveida paskaidrojumos par apelācijas sūdzību norāda, ka atbildētāja pirmās instances tiesā atzina galveno parādu 5527,47 EUR, parāda atgūšanas izdevums 40 EUR un līgumsodu 552,75 EUR. Pirmās instances tiesa šādā apmērā prasību arī apmierinājusi. Secināms, ka atbildētāja negodprātīgi izmanto savas tiesības, apzināti novilcina lietas izskatīšanu. Tā kā atbildētāja prasību tās apmierinātajā daļā pirmās instances tiesā atzina, turpmākai lietas izskatīšanai apelācijas instancē nav pamata. Prasītāja uzskata, ka apelācijas sūdzība ir atstājama bez izskatīšanas.

Nav pamata piekrist atbildētājas pieņēmumam, ka noslēgtais cesijas līgums ir pretrunā ar likumu. Kriminālprocess pats par sevi cesijas līguma spēkā esamību neietekmē.

Paskaidrojumam pievienotas *Lursoft* datu bāzes izdrukas, no kurām redzami atbildētājas finanšu rādītāji, kavētie maksājumi un reģistrētās komercķīlas.

Iepazīstoties ar minētajiem dokumentiem, tiesas kolēģija atzīst, ka tie nav pievienojami lietas materiāliem, jo šādi paši dokumenti jau atrodas lietas materiālos (lietas 82.-95.lapa).

[5] Saskaņā ar Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 10.pantu civillieta nolikta izskatīšanai rakstveida procesā, nosakot lietas dalībniekiem termiņu papildus paskaidrojumu un pierādījumu iesniegšanai.

Motīvu daļa

[6] Pārbaudījusi pierādījumus, tiesas kolēģija atzīst, ka prasība tās pārsūdzētajā daļā ir pamatota un apmierināma.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmo daļu un 430.panta trešo daļu apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā un nepārbauda pirmās instances tiesas konstatētos faktus, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Ar Kurzemes rajona tiesas 2021.gada 11.novembra spriedumu noraidīta prasība daļā par līgumsoda 4974,74 EUR piedziņu. Šajā daļā spriedums apelācijas kārtībā nav pārsūdzēts un ir stājies likumīgā spēkā.

Tādējādi tiesas kolēģija izskata lietu tikai daļā, ar kuru ir apmierināta prasība: par parāda 5527,49 EUR, parāda atgūšanas izmaksu 40 EUR un līgumsoda 552,75 EUR piedziņu no atbildētājas.

[7] Lietā nav strīda, ka 2018.gada 21.decembrī starp atbildētāju kā uzņēmēju un SIA "Bauen Rīga" kā apakšuzņēmēju tika noslēgts apakšuzņēmuma līgums Nr. L/r-18/280, bet 2019.gada 26.martā – papildu vienošanās Nr.1 pie apakšuzņēmuma līguma (lietas 13.-21., 29.lapa).

Tāpat netiek apstrīdēts, ka SIA "Bauen Rīga", pamatojoties uz apakšuzņēmuma līgumu un papildu vienošanos, izrakstījusi un iesniegusi atbildētājai rēķinus Nr. R12-19 un R14-19 par kopējo summu 11 468,07 EUR (lietas 10., 11.lapa). Atbildētāja šos rēķinus apmaksājusi daļēji, un nesamaksātā summa pēc abiem rēķiniem ir 5527,49 EUR.

[8] No lietā esošajiem rakstveida pierādījumiem redzams, ka 2021.gada 18.maijā SIA "Bauen Rīga" un prasītāja noslēgušas cesijas līgumu, saskaņā ar kuru prasītājai tika nodotas prasījuma tiesības pret atbildētāju, tostarp tās prasījuma tiesības, kas izriet no apakšuzņēmuma līguma (lietas 37.-38.lapa).

Tiesas kolēģija atzīst par nepamatotu atbildētājas viedokli, ka šis cesijas līgums saskaņā ar Civillikuma 1415.pantu nav spēkā.

Civillikuma 1415.pantā noteikts, ka neatļauta un nepieklājīga darbība, kuras mērķis ir pretējs reliģijai, likumiem vai labiem tikumiem, vai kura vērsta uz to, lai apietu likumu, nevar būt par tiesiska darījuma priekšmetu; tāds darījums nav spēkā.

Juridiskajā literatūrā norādīts, ka, lai konstatētu darījuma absolūtu spēkā neesamību, gan tā dalībnieks, gan arī ieinteresētās trešās personas var celt prasību tiesā. Ja rodas tiesisks strīds, kurā tiek apšaubīta darījuma spēkā esamība, tad darījumu par spēkā neesošu var atzīt tikai un vienīgi tiesa. Tiesvedības gaitā darījuma absolūta spēkā neesamība ir jāņem vērā *ex officio* neatkarīgi no tā, vai uz to norāda lietas dalībnieki. Trešo personu tiesības

prasīt darījuma atzīšanu par spēkā neesošu izriet no spēkā neesamības absolūtā rakstura (sk. *K.Balodis. Ievads civiltiesībās. – Rīga, Apgāds Zvaigzne ABC, 2007, 187.lpp.*).

No minētā izriet, ka jebkura ieinteresētā persona (tostarp arī darījuma dalībnieks) var aizstāvēt savas tiesības, kas tiek aizskartas ar absolūti spēkā neesošu darījumu, divos veidos: ceļot prasību par attiecīga darījuma atzīšanu par spēkā neesošu vai ceļot iebildumus pret citas personas prasību, kas pamatota uz attiecīgu darījumu.

Atbildētāja nav cēlusi prasību par cesijas līguma atzīšanu par spēkā neesošu kā uz to pamatoti norādīts pārsūdzētajā spriedumā. Arī lietas izskatīšanas laikā apelācijas instances tiesā šāda prasība nav celta.

Kā atzīts juridiskajā literatūrā, Civillikuma 1415.pantā norādītās pazīmes jāsaprot tādējādi, ka likumam pretēja darījuma priekšmetu veidojošā darbība gan satura, gan mērķa ziņā ir tāda, kas pārkāpj likumā noteikto aizliegumu. Tas pats jāievēro arī, ja piemēro Civillikuma 1592.pantu. Norāde uz darījumu "veicināšanu", kas ietverta Civillikuma 1592.pantā, nedrīkst tikt interpretēta tā, ka spēkā neesošs ir jebkurš līgums, kas veicinājis kādas likumā neatzītas norises. [..] Atzīstot darījumu par pretēju likumam Civillikuma 1415. vai 1592.panta izpratnē, noteicošie ir nevis darījuma dalībnieku subjektīvie priekšstati par darījuma saturu un mērķi, bet gan tas, ka likums objektīvi noraida darījumu kā tādu (sk. *turpat*, *214.lpp*.).

No minētā izriet, ka par absolūti spēkā neesošu darījums uzskatāms tad, ja darījuma priekšmets – darbība vai bezdarbība – ir pretrunā ar likuma normu, kas to nepārprotami aizliedz.

[8.1] No lietā esošajiem rakstveida pierādījumiem redzams, ka Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldē ir uzsākts kriminālprocess Nr.11905005921 pēc Krimināllikuma 200.panta otrās daļas (par komercnoslēpuma neatļautu iegūšanu savai vai citas personas lietošanai vai izpaušanai vai par komercnoslēpuma neatļautu izpaušanu citai personai tādā pašā nolūkā, kā arī par finanšu tirgus iekšējās informācijas nelikumīgu izpaušanu), kurā atbildētāja ir atzīta par cietušo (lietas 124.-126.lapa).

Atbildētāja norāda, ka kriminālprocess uzsākts sakarā ar to, ka prasītājas pārvaldes institūcijas locekļi /pers. G/ un /pers. H/, būdami iepriekš saistīti ar atbildētāju, ir ieguvuši atbildētājas komercnoslēpumu saturošu un konfidenciālu informāciju par atbildētājas parādsaistībām pret trešajām personām un, pārstāvot prasītāju, ir noslēguši cesijas līgumu.

Tomēr iepriekš minētie fakti paši par sevi neliecina par cesijas līguma spēkā neesamību.

[8.2] No Civillikuma 1415.panta izriet, ka par spēkā neesošu var atzīt darījumu, kura priekšmets cita starpā ir neatļauta darbība. Saskaņā ar Civillikuma 1412.pantu par tiesiska darījuma priekšmetu var būt tiklab darbība, kā arī atturēšanās no tās, un tiklab darbība, kuras mērķis ir nodibināt vai atdot lietu tiesību, kā arī darbība ar kādu citu mērķi. Tādējādi cesijas līguma priekšmets ir prasījuma tiesību nodošana citai personai.

Ņemot vērā minēto, kā arī šī sprieduma 8.punktā ietvertās atziņas, secināms, ka priekšnoteikums darījuma atzīšanai par spēkā neesošu ir fakts, ka darījuma priekšmets (darbība) nav atļauta. Tiesas kolēģija atzīst, ka prasījuma tiesību nodošana (cesija) nav aizliegta, bet gluži otrādi ir atļauta, par ko liecina Civillikuma 1793.-1810.pantā ietvertās normas, kas reglamentē no cesijas izrietošās tiesiskās attiecības.

Tādējādi fakts, ka SIA "Bauen Rīga" cedējusi savas prasījuma tiesības pret atbildētāju, nevar būt par pamatu atziņai, ka cesijas līguma priekšmets ir neatļauta darbība.

[8.3] Nepamatots ir atbildētājas viedoklis, ka prasītāja nav bijusi godprātīga, vēršoties ar prasību pret atbildētāju, izmantojot noziedzīgā kārtā iegūto informāciju.

No Civilprocesa likuma 1.panta pirmās daļas izriet personas tiesības uz aizskarto vai apstrīdēto civilo tiesību aizsardzību. Tādējādi vēršanās tiesā aizskarto tiesību aizsardzībai nevar tikt uzskatīta par negodprātīgu rīcību.

[8.4] Viens no galvenajiem civiltiesību principiem ir privātautonomija. Tas nozīmē to, ka tiesību subjekti var brīvi, pēc saviem ieskatiem un izvēles veidot savstarpējās tiesiskās attiecības. Civiltiesību jomā subjekts patstāvīgi izlemj, vai izlietot savas tiesības vai tās neizmantot, paturēt tās sev, vai nodot citai personai, slēgt līgumu ar citu personu vai atturēties no līguma slēgšanas (sk. *K.Balodis. Ievads civiltiesībās. – Rīga, Apgāds Zvaigzne ABC, 2007, 21.lpp.*).

Civillikumā ietvertās normas neparedz atlīdzības samaksu kā cesijas līguma spēkā esamības priekšnoteikumu, tāpat netiek noteikts šādas atlīdzības (ja tāda ir pielīgta) lielums. Tādējādi cesijas līgumā noteiktā atlīdzība 1 EUR neliecina par to, ka cesijas līgums neatbilst likuma priekšrakstiem vai tā dalībnieku gribai.

[8.5] Tiesas kolēģija ņem vērā faktu, ka viena no cesijas līguma pusēm ir SIA "Bauen Rīga" (kura saskaņā ar apakšuzņēmuma līgumu ir apakšuzņēmējs) un tās rīcībā cesijas līgums noslēgšanas brīdī bija informācija par atbildētājas parādsaistībām, kas izriet no apakšuzņēmuma līguma.

[8.6] Lietas materiālos nav atrodamas ziņas, ka starp /pers. G/ un /pers. H/ iespējamām nelikumīgām darbībām un cesijas līguma noslēgšanu ir cēloniskais sakars. Citiem vārdiem, nav norādīti apstākļi, kas liecinātu, ka, ja minētās personas nebūtu uzzinājušas par atbildētājas parādsaistībām pret trešajām personām, cesijas līgums nebūtu noslēgts.

Turklāt tiesas kolēģija ņem vērā, ka ziņas par atbildētājas parādsaistībām un to apmēru ir publiski pieejamas (lietas 85.-86., 90.-91., 94.-95.lapa), līdz ar ko varēja nonākt ne tikai /pers. G/ un /pers. H/, bet arī jebkuras citas personas (tai skaitā prasītājas un SIA "Bauen Rīga") rīcībā.

[8.7] Pat, ja likumā noteiktajā kārtībā tiktu konstatēts, ka /pers. G/ un /pers. H/ ir izdarījuši noziedzīgu nodarījumu (neatļauti iegūstot komercnoslēpumu), tas neļautu izdarīt secinājumu par cesijas līguma spēkā neesamību. No Krimināllikuma 2.panta pirmās daļas izriet, ka viens no kriminālatbildības uzdevumiem ir kriminālatbildības iestāšanās par Krimināllikumā paredzētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanu. Kriminālatbildības uzdevumā neietilpst civiltiesisko strīdu risināšana, tostarp jautājuma izlemšana par darījuma atzīšanu par spēkā neesošu.

Turklāt noziedzīgs nodarījums, kas paredzēts Krimināllikuma 200.panta otrajā daļā, ir uzskatāms par pabeigtu brīdī, kad vainīgā persona neatļauti ieguvusi komercnoslēpumu vai neatļauti to ir izpaudusi. Likums neprasa nekādu tiesisku seku iestāšanos (piemēram, turpmāku rīcību ar šo informāciju, darījuma noslēgšanu, izmantojot šo informāciju u.t.t), konstatējot noziedzīga nodarījuma sastāvu.

Tādējādi tam, vai /pers. G/ un /pers. H/ ir izdarījuši noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 200.panta otrajā daļā, nav nozīmes izskatāmajā lietā, jo viņu statuss iepriekš norādītajā kriminālprocesā vai kriminālprocesa iznākums nevar ietekmēt no noslēgto darījumu izrietošās sekas.

[8.8] Tiesas kolēģija bez ievērības nevar atstāt to, ka, pastāvot šaubām par cesijas līguma spēkā esamību, bet neapšaubot paša parāda esamību un tā summu, atbildētāja varēja veikt izpildījumu (samaksāt parādu) sākotnējam kreditoram SIA "Bauen Rīga". Tomēr atbildētāja to nav izdarījusi.

[8.9] Līdz ar to tiesas kolēģija nonāk pie secinājuma, ka nav pamatotas atbildētājas ierunas par SIA "Bauen Rīga" un prasītājas starpā noslēgtā cesijas līguma spēkā esamību.

Ievērojot iepriekš izklāstītos argumentus un to, ka atbildētāja neapstrīd nedz parāda summu, nedz faktu, ka parāds nav samaksāts, tiesas kolēģija atzīst, ka prasība daļā par pamatparāda piedziņu ir pamatota un apmierināma.

[9] Attiecībā uz parāda atgūšanas izmaksu un līgumsoda piedziņu no atbildētājas tiesas kolēģija atzīst, ka pārsūdzētajā spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams. Tādējādi, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 432.panta piekto daļu tiesas kolēģija šajā prasības daļā pievienojas pārsūdzētā sprieduma argumentācijai un atkārtoti to nenorāda.

[10] Rezumējot iepriekš minēto, tiesas kolēģija atzīst, ka ir apmierināma prasība daļā par pamatparāda 5527,49 EUR, parāda atgūšanas izdevumu

40 EUR un līgumsoda 552,75 EUR piedziņu.

[11] Ar Kurzemes rajona tiesas 2021.gada 28.septembra lēmumu nodrošināta prasība, apķīlājot atbildētājai piederošos skaidras naudas līdzekļus un maksājumus, kas tai pienākas no trešajām personām, tajā skaitā naudas līdzekļus kredītiestādēs un citās finanšu institūcijās, nosakot, ka prasības nodrošinājums sniedzas līdz 11 094,98 EUR.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 140.panta sesto daļu, noraidot prasību, tiesa spriedumā atceļ prasības nodrošinājumu. Prasības nodrošinājums saglabājas līdz dienai, kad spriedums stājas likumīgā spēkā.

Ievērojot to, ka prasība ir apmierināma daļēji, nosakāms, ka ar Kurzemes rajona tiesas lēmumu noteiktais prasības nodrošinājums sniedzas līdz naudas summai, kas veido prasības apmierināto daļu – 6120,24 EUR, atbrīvojot no apķīlājuma atbildētājai piederošos skaidras naudas līdzekļus un maksājumus, kas tai pienākas no trešajām personām, tajā skaitā naudas līdzekļus kredītiestādēs un citās finanšu institūcijās, 4974,74 EUR apmērā.

[12] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram.

Ievērojot to, ka prasības apmierinātā daļa veido 55,16 % no sākotnējās prasības summas, tad no atbildētājas par labu prasītājai piedzenami 55,16 % prasītājas samaksātajiem tiesas izdevumiem – valsts nodeva 395,71 EUR [(647,39 EUR + 70,00 EUR) x 0,5516] un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 2,96 EUR (5,37 EUR x 0,5516).

[13] Civilprocesa likuma 195.pants noteic, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda prasījuma veidu un piedzenamo summu, atsevišķi uzrādot galveno parādu un procentus, laiku, par kādu procenti piespriesti, prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru, kā arī kredītiestādes nosaukumu un konta numuru, kurā veicama samaksa, ja tāds norādīts prasības pieteikumā.

Atbilstoši Civillikuma 1756.pantam pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu vai uz likumu. Civillikuma 1759.panta 1.punktā noteikts, ka procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs. Savukārt saskaņā ar Civillikuma 1765.pantu procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā. Ja tas nav darīts, kā arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā.

Tādējādi tiesa atzīst, ka prasītājai nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt no atbildētājas likumiskos procentus (6% gadā) no kopējās piedzenamās summas (4034,28 EUR), nosakot, ka procentu pieaugums apstājas, sasniedzot parāda summu.

[14] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu atbildētājai nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei – 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 97., 193., 430., 432., 434.pantu, tiesas kolēģija

nosprieda

apmierināt "4BF TRUST Company" SIA prasību pret sabiedrību ar ierobežotu atbildību "OSTAS CELTNIEKS" par parāda piedziņu.

Piedzīt no sabiedrības ar ierobežotu atbildību "OSTAS CELTNIEKS", reģistrācijas Nr.41203004237, par labu "4BF TRUST Company" SIA, reģistrācijas Nr.40203316530, pamatparādu 5527,49 EUR (pieci tūkstoši pieci simti divdesmit septiņi *euro* 49 centi), parāda atgūšanas izmaksas 40 EUR (četrdesmit *euro*), līgumsodu 552,75 EUR (pieci simti piecdesmit divi *euro* 75 centi) un tiesas izdevumus 398,67 EUR (trīs simti deviņdesmit astoņi *euro* 67 centi), kopā piedzenot 6518,91 EUR (seši tūkstoši pieci simti astoņpadsmit *euro* 91 cents) un nosakot, ka piespriestās naudas summas iemaksājamas "4BF TRUST Company" SIA, reģistrācijas Nr.40203316530, bankas kontā LV24HABA0551050754253 ("Swedbank" AS).

Noteikt "4BF TRUST Company" SIA, reģistrācijas Nr.40203316530, tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt no sabiedrības ar ierobežotu atbildību "OSTAS CELTNIEKS", reģistrācijas Nr.41203004237, likumiskos procentus 6% (sešus procentus) gadā no piedzītās naudas summas (6518,91 EUR), nosakot, ka procentu pieaugums apstājas, sasniedzot parāda summu.

Noteikt, ka ar Kurzemes rajona tiesas 2021.gada 28.septembra lēmumu noteiktais prasības nodrošinājums sniedzas līdz 6120,24 EUR (seši tūkstoši viens simts divdesmit *euro* 24 centi), atbrīvojot no apķīlājuma sabiedrībai ar ierobežotu atbildību "OSTAS CELTNIEKS", reģistrācijas Nr.41203004237, piederošos skaidras naudas līdzekļus un maksājumus, kas tai pienākas no trešajām personām, tajā skaitā naudas līdzekļus kredītiestādēs un citās finanšu institūcijās, 4974,74 EUR (četri tūkstoši deviņi simti septiņdesmit četri *euro* 74 centi).

Noteikt sabiedrībai ar ierobežotu atbildību "OSTAS CELTNIEKS" termiņu 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas sprieduma labprātīgai izpildei.

Spriedumu var pārsūdzēt 30 dienu laikā Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Kurzemes apgabaltiesā un iemaksājot drošības naudu.

Tiesnesis I.Grigorjevs

Tiesnese A.Klaiše

Tiesnese R.Vīva

DOKUMENTS PARAKSTĪTS AR DROŠU ELEKTRONISKO PARAKSTU UN SATUR LAIKA ZĪMOGU.